

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

Caput V. De pœnis contra plura Beneficia possidentes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

Sæc. XVI.
A.C. 1547.

risprudencia postmodum ejusmodi edita, quibus hæc privilegia cuidam Decretali perperam intellectæ innixa firmabantur, correxit, sæpiusque decretum fuit, quod insuperhabita veteri consuetudine Canonicus Parochiale Beneficium possidens seligeret, quodnam ex duobus beneficiis retinere velit, secus neutrum obtinere valeret. Porro ceteris magis celebre est edictum, quod Andegavi contra Martinaldum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo quinquagesimo quarto fuit editum circa præbendas, atque Ecclesias Parochiales, quas simul possidere non licet.

CAPUT V.

De pœnis contra plura Beneficia possidentes.

Ordinarii locorum quoscunque plura curata, aut alias incompatibilia Beneficia Ecclesiastica obtinentes, dispensationes suas exhibere districte compellant, & alias procedant juxta constitutionem Gregorii decimi in generali Lugdunensi Concilio editam, quæ incipit, Ordinarii: quam eadem sancta Synodus innovandam censet, & innovat, addens insuper, quod ipsi Ordinarii etiam per idoneorum vicariorum deputationem, & congruæ portionis fructuum assignationem, omnino

omnino provideant, ut animarum cura nul-
 latenus negligatur, & beneficia ipsa debitis
 obsequiis minime defraudentur: appellatio-
 nibus, privilegiis, & exemptionibus qui-
 buscunque, etiam cum iudicum specialium
 deputatione, & illorum inhibitionibus, in
 præmissis nemini suffragantibus.

Sæcul. XVI.
 A.C. 1547.

Hæc Constitutio in hoc capite alle-
 gata, quæ incipit Ordinarii, ita statuit:
 Ordinarii locorum subditos suos, plures
 dignitates vel Ecclesias, quibus animarum
 cura imminet, obtinentes, seu personatum
 aut dignitatem cum alio Beneficio, cui cura
 similis est adnexa, districte compellant, di-
 spensationes, auctoritate quarum hujusmo-
 di Ecclesias, personatus seu dignitates cano-
 nice tenere se asserunt, infra tempus pro sa-
 celi qualitate ipsorum Ordinariorum mode-
 randum arbitrio, exhibere: quod si forte,
 iusto impedimento cessante, nullam dispen-
 sationem infra idem tempus contigerit exhiberi,
 Ecclesie Beneficia, personatus, seu dignita-
 tes, quæ sine dispensatione aliqua, eo ipso
 illicite detineri constabit, per eos, ad quos
 eorundem collatio pertinet, libere personis
 idoneis conferantur. Ceterum, si dispen-
 satio exhibita sufficiens evidenter appareat,
 exhibens nequaquam in beneficiis hujusmo-
 di, quæ canonice obtinet, molestetur: pro-
 videat tamen Ordinarius, qualiter nec ani-
 marum cura in eisdem Ecclesiis, personati-
 bus,

Sæcul XVI. bus, seu dignitatibus negligatur, nec beneficia ipsa debitis obsequiis defraudentur: si vero de dispensationis exhibitæ sufficientia dubitetur, super hoc erit ad Sedem Apostolicam recurrendum, cujus est æstimare, quem modum sui beneficii esse velit.

CAPUT VI.

De Unionibus Beneficiorum.

Uniones perpetuæ a quadraginta annis citra factæ, examinari ab Ordinariis, tanquam a Sede Apostolica delegatis, possint, & quæ per subreptionem vel obreptionem obtentæ fuerint, irritæ declarentur: illæ vero, quæ a dicto tempore citra concessæ nondum in toto, vel in parte sortitæ sunt effectum, & quæ deinceps ad cujusvis instantiam fient, nisi eas ex legitimis, aut alias rationabilibus causis, coram loci ordinario, vocatis, quorum interest, verificandis, factas fuisse consiterit, per subreptionem obtentæ præsumantur, ac propterea, nisi aliter a Sede Apostolica declaratum fuerit, viribus omnino careant.

CAPUT VII.

De Vicariis perpetuis.

Beneficia Ecclesiastica curata, quæ Cathedralibus, Collegiatis, seu aliis Ecclesiis, vel Monasteriis, Beneficiis, seu Collegiis,